

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla, a pártfogó ügyvéd által képviselt **felperes neve** felperesnek a dr. Szabóné dr. Gál Marianna által képviselt **Országos Rendőr-főkapitányság** (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) alperes ellen **kártérítés** iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2007. március 26. napján kelt 18. P. 26.536/2005/14. számú ítélete ellen a felperes 2007. június 25. napján 15. sorszám alatt előterjesztett és 2007. október 30. napján Pf. 3. sorszám alatt kiegészített fellebbezése folytán - tárgyaláson - meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A pártfogó ügyvédi díját 6.000 (hatezer) forintban állapítja meg. Megkeresi a Fővárosi Ítéltábla Gazdasági Hivatalát, hogy a fenti összegű pártfogó ügyvédi díjat fizesse ki.

A pártfogó ügyvédi díjat és a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Indokolás:

A felperes 2005. június 13. napján előterjesztett keresetében 4.321.000 Ft elmaradt jövedelem megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mert akkori munkáltatójánál 2003. januárja és 2005. májusa között nem tudott dolgozni, minthogy a vagyonvédelmi célra tartott lőfegyverhasználói feljogosítást nem kapta meg. Munkaviszonya alatt korábban havi 149.000 Ft munkabért kapott kézhez, a feljogosítás hiánya miatt azonban nem rendelkezett munkaviszonnyal.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, azt mind jogalapjában, mind az összecszerűséget illetően megalapozatlannak minősítette. Előadta, hogy a kifogásolt eljáráskor még más jogszabály volt hatályban, ami konkrét kizáró okokat

határozott meg arra, hogy mikor nem engedélyezhető a kérelem (115/1991. (IX. 10.) Korm. rendelet 4. § d) pont) és más jogszabály volt irányadó 2005-ben (253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet 3. §, 26. §). Az első eljárásban lehetőség volt, hogy a hatóság mérlegelési jogkörén belül a tényállás tisztázásához környezettanulmányt is igénybe vegyen, az új jogszabály viszont már konkrét kizáró okokat szabályozott, melyek esetén a kérelem elutasítandó. Ezek között az ittas járművezetés nem szerepel. Kizáró ok hiányában a kérelem nem tagadható meg. A konkrét esetet illetően előadta, hogy a "D. S." Kft. bejelentésére - miszerint a fegyveres vagyonőri tevékenységet megszünteti - 2003. november 10. napján az ehhez kapcsolódó engedélyek, így az alkalmazottak részére adott használói feljogosítások is vissza lettek vonva. A Fővárosi Bíróság új eljárásra utasító ítéletének meghozatalakor a "D. S." Kft. már nem folytatott vagyonőri tevékenységet, ezért a megismételt eljárást meg kellett szüntetni. 2003. november 10. napjától a felperest a "D. S." Kft. akkor sem foglalkoztathatta volna tovább, ha a feljogosítást korábban megkapja. Jövedelem kiesése csak eddig az időig jöhetne szóba. A közigazgatási ítéletben kifogásolt és a felperes által a sérelem alapjául megjelölt eljárási cselekményt nem az alperes, hanem a Nagykatái Rendőrkapitányság Tápiószecsői Rendőrőrsé foganatosította. Megállapítást nyert, hogy a felperes két alkalommal volt büntetve ittas járművezetés vétsége miatt, és bár mentesült az ehhez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól, a felperes életmódjának tisztázására indokolt volt a környezettanulmány, amit a közigazgatási perben meghozott ítélet sem vitatott. A környezettanulmányban foglalt információk a prioritások eredményét megerősítették, ezért ahhoz az első- és másodfokú eljárás során kétség sem fért. Az alperes, mint másodfokú hatóság a rendelkezésére álló iratok alapján hozott határozatot, melynek során eljárási hibát nem vétett, jogsértő cselekményt nem tanúsított. Jogellenesség és felróhatóság hiányában felelőssége nem állapítható meg.

A Fővárosi Bíróság 2007. március 26. napján meghozott 18. P. 26.536/2005/14. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította kötelezve őt 15 napon belül az alperes javára 100.000 Ft perköltség, az adóhatóság felhívására az állam javára 259.300 Ft le nem rótt kereseti illeték megfizetésére.

Ítéletének indokolásában a Ptk. 339. § (1) és 349. § (1) bekezdésének felhívását követően kifejtette, hogy a közigazgatási határozatot hatályon kívül helyező bírósági ítélet indokolása kimondja, hogy nem járt el helyesen az elsőfokú rendőrhatalóság, amikor a környezettanulmányt beszerezte. Ugyanakkor a környezettanulmány beszerzése és annak értékelése mérlegelési jogkör keretén belül történik, így ezzel kapcsolatban felróhatóság nem állapítható meg. A felperesnek kellett bizonyítania azt, hogy okozati összefüggés van az alperes által tanúsított magatartás és a bekövetkezett kár között, vagyis hogy munkaviszonya a "D. S." Kft.-nél ezzel az ügygel összefüggésben szűnt meg, 2003. januártól kezdődően azért nem tudott munkát végezni a "D. S." Kft.-nél, mert a fegyverhasználati engedélyt nem kapta meg, továbbá hogy 2005. májusig emiatt nem kapott állást biztonsági őrként. A felperes személyes meghallgatása során elmondta, hogy a "D. S." Kft.-nél 2002-től fegyveres biztonsági őrként dolgozott, azonban arról nem tudott nyilatkozni, hogy

bejelentett alkalmazott volt-e. Elmondása szerint több alkalommal történt ennél a cégnél névváltozás, illetőleg különböző más biztonsági cégtől kapta a fizetését, erre vonatkozóan csatolt is számlákat, illetve kereseti kimutatást, igazolásokat.

Az alperes okiratot csatolt arról, hogy a "D. S." Kft. a felperes vonatkozásában 2002. július 31-én előterjesztett kérelmét szeptember 23-án visszavonta arra hivatkozással, hogy a felperes munkaviszonya megszűnt. Ezt követően terjesztette elő novemberben ismételten a kérelmet, ami már a perbeli kártérítési igény alapját képezi. A felperes nem tudta pontosan igazolni, és bizonyítási indítványt felhívás ellenére sem terjesztett elő arra nézve, hogy a "D. S." Kft.-nél volt állományban, munkaviszonyban és hogy a másodfokú határozat miatt függesztették fel, illetve szüntették meg az ő munkaviszonyát. Arra sem tudott bizonyítékot felajánlani, hogy ezt követően fegyveres örként miért nem tudott elhelyezkedni, hiszen más cég is megpróbálhatta volna fegyveres örként alkalmazni, és mint ilyen számára fegyverhasználatot kérni, ez azonban csak 2005-ben történt meg. Azt is a felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy 2003. január és 2005. május között kizárólag ezen ügyből kifolyólag nem tudott semmilyen munkát végezni, és így elmaradt munkabére keletkezett volna. A felperes előadása szerint jövedelme nem volt, illetve olyan jövedelmei voltak, hogy több milliós nagyságrendben tartoznak neki volt kollégái, ezeket fizetési meghagyásos, illetve peres úton szedi be. Ugyanakkor azt is állította, hogy keresett munkát 2003. január után, javított autót, építőipari cégeknél is dolgozott, műszaki jellegű dolgokat végzett, de mindig minimális jövedelme volt, egy hónapban 10.000 - 20.000 - 30.000 Ft. Saját előadása szerint több cégtől kapott fizetést, vállalkozóként dolgozott, aztán alkalmazottként, de ezeket az állításait semmilyen okirattal bizonyítani nem tudta. A felperes előadásában rejlő ellentmondásokat az elsőfokú bíróság nem tudta feloldani. A felperes nem bizonyította a kár összegszerűségét sem, így nem volt megállapítható, hogy milyen beosztásban, mennyiért dolgozott, milyen időbeosztásban, ugyanakkor előadása szerint nullás adóbevallást nyújtott be. Az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján a bizonyítás mindezek tekintetében felperest terhelte, akit több alkalommal felhívott bizonyítékai csatolására, az okozati összefüggés bizonyítására, azonban a felperes a kitűzött tárgyaláson a továbbiakban nem jelent meg, írásban előkészítő iratot, bizonyítási indítványt, nyilatkozatot nem terjesztett elő.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illeték megfizetésére a felperest kötelezte a Pp. 78. §-a és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 59. és 60. §-a alapján. A felperest kötelezte az alperes képviselőjével felmerült perköltség megtérítésére.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte a keresetének megfelelően és az alperes kötelezését a perköltség megfizetésére. Álláspontja szerint az elsőfokú eljárásban kellő adat állt rendelkezésre ahhoz, hogy amennyiben az elsőfokú bíróság az eljárás teljes anyagát megfelelően mérlegeli, úgy a felperes kereseti kérelme szerinti határozatot hozzon. Kifogásolta, hogy

amennyiben az elsőfokú ítélet kézhez vétele után a 21. sorszámú végzés szerint jogosult a költségmentesség engedélyezésére és pártfogó ügyvéd kirendelésére, úgy ez őt az elsőfokú eljárásban is megillette volna. Ha megfelelő képviselettel rendelkezik, úgy feltehető, hogy szakszerű képviselet mellett a per kimenetele számára kedvezőbb lett volna, beleértve azt is, hogy kellő jogi tájékoztatás ismeretében nyilatkozatait módosíthatta volna. Mindazonáltal az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére is tett indítványt a felperesi képviselet előbbiekben részletezett hiányosságának kiküszöbölése érdekében. Alaptalannak minősítette a felperest perköltség megfizetésére kötelező rendelkezést, mert annak az ítéletben írt 100.000 Ft-ban meghatározott mértékét az elsőfokú bíróság nem indokolta. Kérte a perköltség megfizetésére vonatkozó rendelkezés megváltoztatását, és a felperes által személyesen benyújtott fellebbezési kérelemnek is figyelembevételével mentesítését a perköltség megfizetésére kötelezés alól. Ennek hiányában a mértékét jelentősen kérte mérsékelni.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A felperes fellebbezése folytán az elsőfokú ítéletnek nem volt jogerőre emelkedett rendelkezése (Pp. 228. § (4) bekezdés). A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet teljes terjedelmében bírálta felül.

A felperes fellebbezése a következők szerint nem alapos.

A másodfokú bíróság nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, ami a Pp. 252. § (2) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését indokolta volna. A felperes a Pp. 3. § (3) bekezdésének megfelelő tájékoztatást megkapta az őt érintő bizonyítási teherről (7. sorszámú jegyzőkönyv), két esetben kapott konkrét felhívást a bizonyítékai előterjesztésére (2. végzés, 9. sorszámú jegyzőkönyv), ezeknek azonban nem, illetve csak olyan mértékben tett eleget, ami a keresetében foglalt követelés alátámasztására alkalmatlan. A saját oldalán fennálló, felhívás ellenére elmulasztott bizonyítási kötelezettség esetén a felperes nem formálhat jogot arra, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezze. Az elsőfokú eljárás idején hatályos eljárásjogi előírások nem tartalmaztak tájékoztatási kötelezettséget arra nézve, hogy a felperes kérheti költségmentesség engedélyezését és pártfogó ügyvéd kirendelését.

A rendelkezésre álló bizonyítékokból az elsőfokú bíróság helyes következtetést vont le arra, hogy az alperest a felperessel szemben kártérítési felelősség (Ptk. 349. § (1), 339. § (1) bekezdései) nem terheli. A felperes az utóbb közigazgatási bíróság által megsemmisített alperesi határozatra akarta visszavezetni, hogy a "D. S." Kft. őt nem foglalkoztatta. A felperes fegyveres biztonsági őrként történő foglalkoztatását kizáró elsőfokú - tehát még az alperes bármilyen eljárását megelőző - határozatot 2003. január 10. napján hozták meg. Kétségtelen e határozatot a rendelkezésére álló bizonyítékok alapján az alperes érdemben helybenhagyta. Az elsőfokú hatóság 2003. november 10-én kelt 020/1-1656/91/J/2003. számú határozatával a "D. S."

Kft. fegyvertartási engedélyeit és az alkalmazottainak foglalkoztatási hozzájárulását visszavonta, mivel e gazdasági társaság a fegyveres vagyonőrző tevékenységet megszüntette. Vagyis csak a 2003. január 10. és november 10. napja közötti időre állhat egyáltalán okozati összefüggésben a hatósági eljárás azzal, hogy a felperes a "D. S." Kft.-nél fegyveres biztonsági őrként nem dolgozhatott. A per során a felperes nem igazolta, hogy milyen jogviszony keretében végzett a "D. S." Kft.-hez kapcsolódó tevékenységet, ebből milyen jövedelme származott. A rendelkezésre álló adatokból arra vonható le következtetés, hogy a kérdéses időszakban a felperes közvetlen jogviszonyban a gazdasági társasággal nem állt, munkaviszonyban pedig végképp nem. Hogy miért nem volt mód a felperest olyan tevékenységgel foglalkoztatni, ami fegyverhasználatra való feljogosítást nem igényelt, a felperes nem igazolta. A felperes elmaradt jövedelmet kívánt kárként érvényesíteni, miközben maga adta elő, hogy alkalmi munkát végzett és abból volt is jövedelme. A felperes összefoglalva nem bizonyította, hogy az alperes sérelmezett magatartása és az általa állított, de összegszerűségében semmilyen szinten nem bizonyított kár között okozati összefüggés állna fenn. De arra is utalni kell, hogy a másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes oldalán a felróhatóság is hiányzik. Az alperes, mint másodfokú hatóság a felterjesztett iratokból dolgozott és az őt megillető mérlegelési jog alapján döntött akként, hogy az elsőfokú határozatot helybenhagyja.

Mivel pedig a kártérítési felelősség általános feltételei hiányoznak, azok felperesi bizonyítása nem történt meg, az elsőfokú bíróság megalapozottan utasította el a felperes keresetét. Az elsőfokú eljárásban a felperes nem kért, így nem kaphatott költségmentességet. Ezért megalapozatlan az őt perköltségben marasztaló ítéleti rendelkezéssel kapcsolatos kifogása is. A pertárgy érték alapján számítható ügyvédi munkadíj nem egész fele összegében meghatározott jogtanácsosi munkadíj felülbírálatára nincs alap. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban az alperest nem jogtanácsos képviselte, így perköltségre nem tarthat igényt. A felperesnek a másodfokú eljárásra engedélyezett költségmentesség (Pp. 84. § (1) bekezdés a) pont) folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli. A pártfogó ügyvéd díjának megállapítása a 7/2002. (III. 30.) IM rendelet 5. § (1) bekezdés b) pontján és (2) bekezdésén alapult azzal, hogy az általános forgalmi adót nem tartalmazza.

Budapest, 2008. február 7.

Dr. Tölg-Molnár László sk.
a tanács elnöke

Dr. Madarász Anna sk.
előadó bíró

Dr. Pestovics Ilona sk.
bíró

A kiadmány hiteléül: